

DANIEL – v jámě se lvy

Daniel

Král Darjaveš

Úředník I.

Úředník II.

Úřednice

Ruben

Izachar

Komorník

Zákoník

Služka

Lev I.

Lev II.

Lev III.

1. JEDNÁNÍ

(Dva úředníci mají pohodičku a polehávají, z hlediště k nim přichází třetí a neustále si mumlá)

Úředník III. Já bych ho... já bych ho... *(vzteká se a rudne a rukama naznačuje, že by ho uškrtil a zadupal do země)* Donašeče jednoho mrňavého.

Úředník I. *(nevzrušeně)* No, co zase bylo?

Úředník II. *(s úšklebkem)* Že by další skvělá *(naznačí uvozovky)* inovace nějakého zákona?

Úřednice No, jo, srandičky, srandičky, co? Jako by to zrovna tebe taky nešvalo.

Úředník II. Jo, jo, tak co to bylo tentokrát? Snížení poplatku za používání městských cest?

Úředník I. *(uchichtne se)* Nebo odpuštění daně za každý třetí fíkovník?

Úřednice Vtipálci, jen to přivolávejte! I když mám pocit, že ani tohle na sebe nenechá dlouho čekat.

Úředník I. Tak o co teda šlo?

Úřednice Ten malý práskač našel drobné nesrovnalosti v zákoně o velbloudech. Prý je daň za jejich chov zbytečně vysoká a rolníci a pastevci na to doplácují.

Úředník I. Cože? *(vyskočí a zamračí se)* Tak to je vrchol! Kolik nám třem dalo práce vymyslet, jak tam ten odstavec o výši daně dostat, aby si toho král nevšiml, a ten hnusný donašeč teď na to krále upozorní?

(Úřednice souhlasně přikyvuje)

Úředník I. Já ho zabiju!!!! Podříznu mu krk a vykuchám tupým kuchyňským nožem, aby si to pořádně užil!!!! *(vyhrnuje si rukávy a chystá se vyrazit směrem do publika)*

Úředník II. *(postaví se před úředníka I. a zachytí ho, aby nikam nešel)* Klid, jen to zbytečně neuspěchej. Já vím, že vás štve, mě taky! Ale musíme promyslet pečlivěji, jak se Daniela zbavíme.

Úřednice To teda! Chápeš to? *(vypočítává na prstech)* Cizinec... je tu sotva pár týdnů... je z nás nejmladší... a... a král ho snad ještě ustanoví nejvyšším úředníkem, aby na nás mohl bonzovat a ještě nám nařizovat, co máme dělat...?

Úředník I. Máš pravdu. Jenom se vyťahuje, jak je nejchytřejší, nejpoctivější, nespolehlivější... a přitom je to jen obyčejný žalobníček. Co je komu do toho, že ta daň z chovu velbloudů je přehnaná? Ty peníze jdou přece do královny pokladnice, a čím je králova pokladnice plnější, tím je naše mzda vyšší. I ta Danielova. Tak co?

Úředník II. Je to zmetek, takhle na nás donášet a kritizovat zákony, které navrheme. Tohle musí skončit.
(Všichni souhlasně přikyvuji a dál se věnují svému povalování)

Úřednice *(překvapeně)* Jde sem! A král taky!
(Všichni vyskočí, vrhnou se ke knihám a předstírají, že studují a něco sepisují; král s Danielem přicházejí směrem z hlediště)

Úředník II. *(Vzhlédne od své knihy, dělá jako by ho příchod krále a Daniela velmi překvapil)* Můj králi! *(sladce s úsměvem se králi ukloní)* Danieli. *(Sotva procedí mezi zuby a zašklebí se na něj)*
(Mezitím vstávají i další dva úředníci a pokloní se králi. Daniela si nevšímají.)

Král Tady jsou moji věrní rádci. *(Usmívá se a s každým si podá ruku)* S Danielem jsme si právě procházeli nové návrhy zákonů. Daniel má pár zajímavých nápadů. Večer to společně probereme.
(Úředníci za královými zády házejí jeden škleb za druhým, jakmile se na ně král podívá, líbezně se usmívají)

Komorník *(Důstojně vejde, zaklepe tyčí o zem)* Králi Darjaveši, přišel zelinář Ruben a hrnčír Izachar. Rádi by s tebou mluvili.

Král Ať tedy vejdou!
(Král se důstojně posadí na trůn, úředníci se seskupí kolem něj, Daniel se nikam necpe a sedne si na židli na kraji, vejde Ruben a Izachar)

Ruben Vznešený králi Darjaveši! *(Hluboce se před králem ukloní)*

Izachar Ó veliký králi Darjaveši! *(Také se hluboce ukloní)*

Král Buď vítán, Rubene. I ty buď vítán, Izachare. Co vás ke mně přivádí?

Ruben Můj králi! Víím, že jsi moudrý a vládneš spravedlivě, proto jdu k tobě prosit o radu. Vedeme s Izacharem spor. Jak víš, pěstuji zeleninu na trh i do tvé královské kuchyně. Jistě se mnou budeš souhlasit, že jsem na tvůj stůl dodával vždy ty nejlepší kapusty, fazole i brambory. *(Král souhlasně přikyvuje)* Jenže nejlepší zelenina také vyžaduje nejlepší péči. A tu já své zahrádce nemůžu dopřát kvůli tomuhle budižkničemu *(zlostně se podívá na Izachara)*, který celou noc rámusí s těma svýma hrcema, a já nemůžu spát. Ráno musím brzy vstávat, abych své záhonky zaléval, okopával a chystal na trh. Musíš uznat, že za parného slunce na zahradě pracovat nemůžu.

Izachar Můj Pane! Je to úplně jinak. Znáš mě a víš, že vyrábím kvalitní hrcce i talíře. Vždyť i ty a tvá rodina jíte z mého nádobí. *(Král opět souhlasně přikyvuje)* Dávám si na své práci velmi záležet a potřebuji se velmi soustředit a nebýt ničím a nikým rušen. Nejlépe se mi proto pracuje v noci, kdy je všude klid.

Ruben Jenže ten klid v noci není právě kvůli tobě!!!

Izachar Nemůžu pracovat bez hrnčířského kruhu!!!
(Ruben a Izachar na sebe křičí)

Ruben	Jenže ten tvůj kruh dělá hrozný randá!!!!
Izachar	Až vynaleznou hrnčířský kruh s tichým chodem, hned si ho pořídím!!!
Ruben	To by stejně nepomohlo! To tvoje halekání odrhovaček, kterému říkáš zpěv, se teprve nedá vydržet!
Izachar	A ty myslíš, že tvůj falešný basotenor je na slávika?
Král	<i>(Král se zvedne z trůnu)</i> Tak dost!!! Jste v královském paláci, ne na tržišti, abyste na sebe tak ječeli!
Ruben	<i>(zkroušeně)</i> Omlouvám se, můj pane, ale tady vidíš, kolik tenhle můj soused způsobuje nepříjemností.
Izachar	Já způsobuju nepříjemnosti? Já?!?! A že puch z té tvé shnilé zeleniny zamořuje celé okolí, to snad není nepříjemné?
Ruben	Jaká shnilá zelenina? Co si to dovoluješ ty... ty... ty zmetkáři!!!
Izachar	Jaký zmetkaří? To jakože vyrábím zmetky? Tak to odvoláš!
Ruben	Neodvolám, je to pravda! Tvoje nádobí nestojí za nic!
Izachar	No, počkej... <i>(vrhne se na Rubena)</i>
Král	Okamžitě s tím přestaňte nebo vás dám zavřít!
<i>(Ruben a Izachar se přestanou prát)</i>	
Úředník II.	<i>(vstane a rozkazuje)</i> Ihned se před králem Darjavešem skloňte a požádejte ho o odpuštění!
Král	To už by stačilo. <i>(Chvilé pauzy, kdy se všichni uklidní, úředník si sedne, Ruben a Izachar si upraví oblečení...)</i> Co ode mě vlastně čekáte?
Ruben	No, já chci, abys Izacharovi zakázal pracovat v noci a rušit mě.
Izachar	A já zase chci, abys Rubenovi vyměřil pokutu za to, že mě veřejně tak osočuje a uráží.
<i>(Král si povzdechne)</i>	
Král	A jaké řešení navrhují moji rádcové?
<i>(Úředníci se cpou ke králi jeden přes druhého)</i>	
Úřednice	Ruben i Izachar by měli dostat vysokou pokutu za to, že tě, králi, obtěžují svými spory a že si dovolili se před tebou tak hádat.
Úředník I.	<i>(V ruce má pořádnou kudlu)</i> Měl bys je dát oba zavřít nebo raději každému useknout pravou ruku pro výstrahu ostatním!
Král	<i>(Zašklebí se jakoby odporem)</i> To je snad až příliš drastické, ne?
Úředník II.	Myslím, že Izachar by měl jako náhradu za hluk, který jeho hrnčířský kruh dělá, odvádět každý týden deset zlatek do královské pokladnice. Navrhoval bych to zapsat k tomu zákonu o mimořádných náhradách <i>(Mávnutím ruky k sobě přivolává zákoníka, který mu nese těžkou knihu se zákony)</i> jako paragraf... <i>(listuje knihou)</i> ... jako paragraf 1244... <i>(Chystá si pero, že to hned zapíše)</i>
<i>(Izachar chce něco namítnout, ale král jej gestem ruky zarazí)</i>	
Král	Tohle ale přece nic neřeší. Spory budou mít pořád. <i>(Obrátí se na Daniela)</i> Co bys navrhoval ty, Danieli?

(Daniel celou dobu sledoval, co se před ním odehrává a přemýšlel, jak by spor vyřešil on. Teď se postaví vedle Rubena a Izachara a přednese své řešení.)

Daniel Izachare, ty máš přece na svém pozemku starou kůlnu, která je dost daleko od Rubenova domu.

Izachar Máš pravdu, mám kůlnu na konci zahrady.

Daniel Přestěhuj svou hrnčířskou dílnu tam. Z kůlny to nebudeš mít ke svému domu daleko a ani tam nebudeš nikoho rušit.

Izachar Tohle mě nenapadlo, ale když tak nad tím přemýšlím... proč ne? Kůlnu opravím a zařídím si tam hrnčířskou dílnu. A ještě budeme mít v domě místnost navíc.

Král Skvělé řešení, Danieli!

(Úředníci se pošklebují)

Ruben *(pochybovačně)* No, dejme tomu, že to vyzkoušíme. Ale jestli v noci uslyším jen sebemenší šelest, tak už se neudrím a celé mu to tam rozflákám.

Král Rubene! Ovládej se!

Ruben *(pokorně)* Omlouvám se, králi.

Král No, tak to bychom měli. Věřím, že je spor vyřešen ke spokojenosti všech. Příští týden pošlu některého z mých úředníků, aby zkontroloval, jestli je vše v pořádku.

Izachar Děkuji ti, můj pane. Věděl jsem, že náš spor spravedlivě rozsoudíš.

Ruben I já ti děkuji, Darjaveši. Hned zítra ti dodám koš mé prvotřídní zeleniny navíc.

(Ruben a Izachar se uklánějí králi a odcházejí, komorník za nimi zavře)

Král Výborná práce, Danieli. Věděl jsem, že je na tebe spolehnutí. Vždycky vymyslíš tak skvělé řešení, které mě samotného vůbec nenapadne. Jsem moc rád, že tě tu mám, velmi si tě vážím.

(Král během své řeči vstane a přejde k Danielovi, úředníci se mezitím tváří závistivě a naštvaně)

Král *(Teď už se otočí na všechny)* Chtěl jsem vám to oznámit až zítra, ale když už jsme tu tak pohromadě, řeknu to hned. Rozhodl jsem se povýšit Daniela na nejvyššího úředníka, aby mohl zastupovat ve vladařských povinnostech.

(Úředníci valí oči, Daniel je ve vsí skromnosti překvapený)

Král Danieli, naprosto ti důvěřuji. Víím, že svého postavení nezneužiješ a nezklameš mě.

Daniel Děkuji ti, králi. Ty víš, že se ti vždycky snažím pomoci, jak nejlépe to dovedu.

Král Víím, Danieli. A proto jsem si taky jistý, že bude země ve správných rukou. A teď pojď, probereme spolu, jak vylepšíme ten daňový systém. Měl jsi pravdu, některé daně jsou úplně zbytečné. *(Král vezme Daniela kolem ramen a společně odcházejí, u toho král pořád mluví až do ztracena)* Třeba ta daň za třetí fíkovník. Asi je to vážně přehnané. Proč by to vlastně někomu mělo vadit, kolik si lidé pěstují fíkovníků...

Úřednice *(zdešeně)* Viděli jste to?! *(Jako by se jí nedostávalo slov)* No, slyšeli jste ho?!

Úředník II. Jo, tak se mu to přece povedlo. Ten mrňavý cukrouš nám tu teď bude rozkazovat a škrtat naše daně a zákony.

Úředník I. *(Pořád s tou kudlou v ruce)* Prostě ho někde ve špatně osvětlené uličce sejmem a bude.

Úředník II. A co bude? Akorát tak bude jasné, kdo se ho zbavil, ty chytráku.

(Koukají na sebe a přemýšlejí)

Úředník II. *(usměje se)* Mám to! Dáme králi ke schválení nový zákon.

Úředník I. Jo, aby ho Daniel obratem ruky hned zase zrušil.

Úředník II. Nezruší ho.

Úřednice Proč myslíš?

Úředník II. Král se s ním totiž vůbec nebude radit.

Úředník I. Protože Daniel už tou dobou bude pod drnem...?

Úředník II. Ne, ňoumo!

Úředník I. Jen tak hádám.

Úředník II. Každý král má přece rád lichotky. A král je přece náš nejvyšší a jediný vladař. Je ze všech nejlepší, zaslouží si nejvyšší úctu, jen on je hoden toho, aby k němu lidé chodili se svými starostmi a žádostmi. Jen k němu, k nikomu jinému...

Úřednice *(pomalu přikyvuje, chápe pointu)* ...a tohle by si měli všichni lidé v zemi uvědomit a vzdávat svou chválu jen našemu králi.

Úředník II. Přesně!

Úředník I. *(Mračí se)* Nechápu to. Takže nám budou do paláce courat lidi, aby se poklonili králi? A tohle by nám mělo pomoci zbavit se Daniela?

Úřednice Možná bychom se měli nejdřív zbavit tebe, osle!

Úředník II. Poddaní se králi mohou úplně klidně klanět doma. Důležité je, že se budou klanět a modlit jen k našemu králi. No a kdo takový zákon poruší, bude hozen do jámy se lvy.

Úředník I. Rozumím. Daniel se přece třikrát denně modlí k Bohu Izraele. Copak na takový zákon asi řekne?

Úřednice No, jásat nebude. Docela bych se vsadila, že mu bude proti srsti opustit svého Pána Boha a klanět se někomu jinému.

Úředník II. Ach, chudáček náš dokonalý Daniel. Když si představím, jak ho vedou k té jámě se lvy... Skoro je mi ho líto.

Úředník I. A to mně ne! Jen, ať si to vyžere za všechny podlosti, kterými nás setřel před králem. Teda, vlastně si ho sežerou ti lvi... *(směje se a mne si ruce)*

Úředník II. Tak domluveno? Pojdme za králem.

2. JEDNÁNÍ

(Král sedí kdesi a listuje knihou, někde vedle stojí služka s podnosem, úředník I. na ni sem tam mrkne)

Úředník I. Ó, vznešenýkráli Darjaveši!

Úřednice Náš jediný a nejvyšší králi!

Úředník II. Pane, zasloužíš si naši nejvyšší úctu.

(Král vzhledne od knihy)

Král Co se děje?

Úředník I. Co by se dělo? Nic se neděje.

Úřednice Jdeme se ti poklonit za to, jak si vyřešil ten spor Rubena a Izachara. To bylo opravdu skvělé.

Král Ale ten spor přece rozsoudil Daniel.

Úředník II. My víme, králi, ale konečné slovo je přece vždy na tobě. Lidé z celé země za tebou chodí pro radu. Mají k tobě důvěru a spoléhají se na tebe.

Úředník I. Jen na tebe, králi.

Úřednice Za tebou chodí se svými starostmi i žádostmi. Jsi vlastně něco jako jejich pánbůh.

Úředník II. Myslím, že by si to všichni měli uvědomit.

Král No, vlastně máte pravdu. Lidé na mě dost spoléhají a já věřím, že jsem je zatím nikdy nezklamal.

Úředník I. To rozhodně, králi!

Úřednice Měl bys lidem ukázat, jak by si tě měli patřičně považovat.

Král A jakým zvláštním způsobem by si mě měli považovat?

Úředník II. Ty, jen ty se staráš o jejich dobro, neměli by se tedy klanět nikomu jinému.

Úředník I. Neměli by uctívat žádného jiného boha, než tebe.

Úřednice Ty jsi pro ně ten nejvyšší, tobě by tedy měli vzdávat nejvyšší úctu, chválu a dík.

Král Vlastně je to tak. Proč by se lidé mé země měli klanět někomu jinému, když se svými problémy a starostmi chodí za mnou a ode mě čekají pomoc a radu.

Úředník I. Přesně tak, králi. Pojďme to rovnou sepsat. *(Mávnutím přivolává zákoníka)*

Úředník II. *(píše)* Zákon číslo 748: V zemi krále Darjaveše se po třicet dnů nikdo nesmí modlit k jiným bohům, než ke králi Darjavešovi.

Úřednice A kdyby si tě někdo dostatečně nevážil a zákon porušil, bude hozen do jámy se lvy.

Úředník II. *(píše)* Kdo neuposlechne, bude hozen do lví jámy. A ještě podpis, králi.

(Král podepisuje dokument)

Úředník I. Výborně, králi. To víš, jde nám jen o tvé blaho.

Úřednice Zákon ještě dnes necháme vyhlásit, o to se nemusíš starat.

Úředník II. Lidé jsou ti bezmezně oddaní, ten, kdo si tě opravdu váží, takový zákon jistě uvítá.

(Všichni tři se uklánějí a couvají do dveří, až odejdou úplně)

3. JEDNÁNÍ

(Zákoník předstupuje před lid, v ruce má listinu a vyhlašuje nový zákon, seběhnou se lidé i Daniel, mezi nimi vzadu i tři úředníci)

Zákoník Všem Médům a Peršanům! Slyšte nový zákon krále Darjaveše! V zemi krále Darjaveše se po třicet dnů nikdo nesmí modlit k jiným bohům, než ke králi Darjavešovi. Kdo neuposlechne, bude hozen do lví jámy.

(Zákoník sbalí listinu a odchází, lidé se rozcházejí, Daniel přistupuje do popředí)

Daniel *(zadumaně)* Modlit se jen ke králi Darjavešovi? V tom mají prsty určitě jeho úředníci. Vždyť to je nařízení vymyšlené přesně na to, aby se mě mohli zbavit. Ale já přece nemůžu zapřít Pána Boha. *(zamyšlený odchází)*

(Daniel odchází, úředníci vystupují do popředí)

Úředník I. Tak to bychom měli. O Daniela je postaráno.
Úřednice Teď ho jen musíme přistihnout, jak nový zákon porušuje.
Úředník II. To nebude nic složitého.

4. JEDNÁNÍ

(Je brzo ráno, úředníci se plíží k Danielovu domu)

Úředník I. *(zívá)* Za tohle ranní vstávání mi Daniel zaplatí!
Úřednice Však už to má spočítané. Včera v poledne i večer se modlil u otevřeného okna a dnes ráno to určitě nebude jinak. Je to hlupák. To já na jeho místě bych aspoň pořádně zabezdila okna, ať mě nikdo nevidí.
Úředník II. Je pitomec. O tu jámu se lvy si říká sám.
Úředník I. Hele, hele. Vidíte ho?

(Daniel poklekne a modlí se)

Daniel Pane Bože, jsi pro mě důležitější než královo nařízení. Od dětství se k tobě modlím, jak mě to naučili rodiče. Vždycky jsem ti svěřoval všechna svá trápení, starosti i radosti a radil se s tebou o svých rozhodnutích. Vždy jsi pro mě byl vzácným přítelem, a proto tě nemůžu opustit.

(Daniel vstane a odchází, úředníci přistoupí do popředí)

Úředník I. A máme ho!
Úřednice Pojďme rychle za králem, ať s ním udělá krátký proces.
Úředník II. Skončil jsi, mazánku Danieli.

5. JEDNÁNÍ

(Úředníci odcházejí směrem do publika, na scénu přichází král, něco si čte, po chvíli k němu přibíhají úředníci)

Úředníci I. Darjaveši, tomu nebudeš věřit.
Úřednice Právě jsme viděli Daniela, jak se u otevřeného okna modlil k Bohu Izraele.
Úředník II. Ale ty jsi přece zakázal modlit se ke komukoliv jinému než k tobě.
Král Cože? Daniel?
Úředník I. Víš, jaký jsi vydal trest za takové chování?
Úřednice Nezapomeň, že zákon Médů a Peršanů je nezrušitelný.
Úředník II. *(na oko zklamaně)* Ach, ubohý Daniel bude muset do té děsivé lvi jámy. A lvi ho určitě během chvílky rozsápu.
Král *(chvíli přemýšlí, pak na to přijde)* Tak o to vám tedy šlo? Lichotili jste mi, abych podepsal nařízení, které Daniela zničí. Moc dobře jste věděli, že Daniel je svému Bohu věrný. Jsem hlupák. A můj věrný Daniel... Zmizte mi z očí!

(Úředníci se stáhnou, král zůstane sám, přechází sem a tam a přemýšlí)

Král Co teď? Co teď? Jak z toho ven? Jednou vydané nařízení už zrušit nejde. Prohlásil jsem se za boha a teď si se mnou zákeřní úředníci dělají, co chtějí. Hnusím se sám sobě. Daniela ale nemám

jak ochránit. Musím ho vydat úředníkům, aby ho podle mého nařízení hodili do lví jámy. Nezbývá než doufat, že Danielův Bůh je silnější než lidská závist a zloba a než moje vlastní pýcha.

(Král celý zkroušený odchází)

6. JEDNÁNÍ

(Úředníci přivádějí Daniela k jámě se lvy)

Úředník II. *(čte listinu se zákonem)* V zemi krále Darjaveše se po třicet dnů nikdo nesmí modlit k jiným bohům, než ke králi Darjavešovi. Kdo neuposlechne, bude hozen do lví jámy. Ty jsi, Danieli, neuposlechl a třikrát denně ses modlil k Bohu Izraele, a proto teď budeš hozen do jámy se lvy.

Úřednice A teď se ukáže, jestli tě ten tvůj bůh ochrání.

Úředník I. Užij si, lvi už dva dny nejedli.

(Úředníci hodí Daniela mezi lvy a odcházejí směrem do publika)

(Daniel sedí v koutku, lvi chodí kolem něj, vrčí a dotírají)

Lev I. Mladé maso.

Lev II. Chutné a šťavnaté.

Lev III. A libové, žádný tuk.

Daniel *(pláče)* Bože můj! Bože můj, pomoz mi přece! *(sepne ruce a potichu se modlí)*

(Lvi na Daniela dotírají packama, vrčí, očichávají ho)

Lev I. Pěkný kousek nám dneska vybrali.

Lev II. Bylo na čase, už dva dny jsem nejedl.

Lev III. Slupnem ho jak malinu.

(Daniel se třese strachy, lvi pořád obcházejí kolem)

Lev I. Dám si stehýnko.

Lev II. Já mám rád žebírka.

Lev III. Ze všeho nejdřív se mu zakousnu do krku.

Daniel *(plačtivě a vyděšeně)* Tak Bože, přece mě v tom nenecháš samotného!!!

(Lvi odvedou Daniela do zákulisí, chvíli se ještě ozývají skřeky, pak je dlouho ticho...)

7. JEDNÁNÍ

Úředník I. Pojdte honem, jsem zvědavý, co z Daniela zbylo.

Úřednice Sadisto. I když popravdě, moc toho asi nebude.

Úředník II. Hlavní je, že nejvyšší úředník Daniel už je minulostí.

(Přibíhá král, dost rozčuchaný, je poznat, že měl těžkou noc)

Král Tak co? Celou noc jsem nemohl spát a myslel na Daniela. Pořád tak trochu doufám, že ho bůh zachránil.

Úřednice (s výsměchem) Jasně, Daniel má přece toho mocného pána boha, co ho v žádné těžké chvíli neopustí.

(Úředníci nakouknou do jámy, a když z ní vyjde živý a zdravý Daniel, úřednice omdlí)

Úředník II. (nevěřicně) Ale jak je to možné?

Daniel Jednoduše. Lvi mi nic zlého neudělali, protože ani já jsem nikomu nic zlého neudělal. Ani proti tobě, králi, jsem se ničeho špatného nedopustil. Můj Bůh to dobře ví. On nedopustí, aby se mi něco stalo.

(Král objímá Daniela, úředníci se chtějí nenápadně vytratit)

Král Stát! *(úředníci ztuhnou a stojí na místě)* Daniel neopustil svého Boha ani přes mé nařízení. Které bylo nesmyslně hloupé... *(zastydí se)* Důvěřoval Bohu Izraele a Bůh stál při něm i v té největší nouzi a ochránil ho před hladovými lvy. Vidím, že Danielův Bůh je mocný a silný, toho bychom si měli opravdu vážít. *(odkašle si)* Vydávám proto nařízení, aby všichni lidé mé země měli v úctě Danielova Boha, protože On vysvobodil Daniela ze lvích spárů, On činí divy na nebi i na zemi!

(Král se s odporem podívá na schlíplé úředníky a mrkne na lvy)

Král Vemte si je!

(Lvi zaženou úředníky mezi publikum, král vezme Daniela kolem ramen a společně odcházejí)